

gribeligt Beviis for, at den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) ikke kan sige, at Grundloven krænktes ved, at der er constituerede Assessorer, thi det kan ikke undgaaes. Hvad det foreliggende Tilfælde angaaer, havde jeg ikke ifinde at udtale mig derom, men jeg skal dog sige et Par Ord desangaaende. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet, om man skal ansætte disse constituerede Assessorer med fast Løn, aldeles afhænger af den Overbeviisning, om der er Udfigt til, at disse constituerede Assessorer fremdeles behøves, om det paa Grund af Forretningernes Antal er nødvendigt, at Antallet af Rettens Assessorer forøges. Det er antaget, at Sagerne ved Hof- og Stadsretten ere tiltagne i en meget betydelig Grad i de senere Aar, men jeg troer, at Eliminationspunktet for Sagernes Antal er naaet; jeg har, ved at see i Retslisten, gjort den Erfaring, at Sagernes Antal er i Aftagen, og det vil ganske vist ved dette Aars Udgang vise sig, at de incaminerede Sagers Antal er 1 à 200 ringere end de have været i de Aar, hvor der var fleest, og jeg troer, at det var i Aaret 1858. Vil man altsaa bedømme Forholdet alene efter Sagernes Antal, troer jeg ikke, at der er Anledning til at votere fast Løn for disse to Assessorer, men jeg vil meget gjerne indrømme, at dette ikke er afgjørende; thi det er ikke de incaminerede Sagers Antal, der er at bedømme, men det er Antallet af de paadømte Sager, og dette Antal kan variere meget forskjellig fra Antallet af de Sager, som ere indbragte for Retten. Jeg vil imidlertid gjøre den Bemærkning, at jeg vil stemme for, at der gives disse to Assessorer fast Løn, ligesom jeg ogsaa vil stemme for det tilsvarende Forslag, der er stillet for Viborg Overrets Vedkommende. Jeg troer nemlig, at naar Ministeriet og de paagjældende Domstole oplyse, at der til en given Tid behøves et større Antal Embedsmænd, det være sig som Dommere eller i andre Stillinger, saa bør man bevilge dem, men det vil ogsaa da være Regjeringens og Domstolenes Sag senere, hvis Forretningernes Antal formindskes, at gjøre opmærksom paa, at der ved indtrædende Vacance bør finde en Indskrænkning Sted; saadanne Indskrænkninger ville let kunne finde

Sted ved begge Overretterne, da Dommernes Antal er saa stort og Befordringen derfra er saa hyppig, at Vacancer ikke ere saa sjældne.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Hage: Det ærede Medlem veed dog ligesaa godt som jeg; at der er en væsentlig Forskjel mellem, om en Dommer udfylder en Andens Plads — hvor altsaa Dommernes Antal ikke tiltager — hvad enten dette nu skeer, fordi en Dommer ved Vortreise, Sygdom eller andre Forretninger er forhindret fra at varetage sine Forretninger ved Retten, og det Tilfælde, at man maa ansætte Dommere paa Grund af Forretningers større Mængde. Om Forretningerne nu kræve disse flere Dommere, troer jeg ikke, at det ærede Medlem kan bedømme saa godt som den ærede Justitsminister, som har erklæret, at han antager, at det ialtsald for længere Tid vil være nødvendigt, at der er disse flere Dommere, men under alle Omstændigheder kan den Erfaring, som det ærede Medlem har havt i Fortiden, ikke bestemme Forretningernes Mængde for Diebstiftet, eller hvorledes de ville blive i Fremtiden — som sagt, hvad der har foreligget i Udvalget, har været saa afgjørende, at man deraf har maattet antage, at man ikke kunde hjælpe sig med et mindre Antal.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) syntes at ville rette det, jeg tidligere havde udtalt, men jeg kan ikke tage mod denne Rettelset. Jeg sagde nemlig dengang, at vi vare i en Overgangstilstand, som gjorde, at Grundlovens Bestemmelse i § 78 ikke kunde komme til Anvendelse i sin hele Udstrækning; jeg skal altsaa nu forklare, hvad jeg mener dermed. Naar det i Grundlovens § 76 er sagt, at „Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen“, og det endnu ikke er gennemført i sin hele Udstræk-